

lerne ved Ægteskabets Indgaaelse bosatte sig. Har begge Ægtefæller senere bosat sig i en anden af Staterne, skal denne Stats Lov i Stedet herfor finde Anvendelse, forsaavidt der ikke er Tale om Virkning af en Retshandel, som tidligere er indgaaet.

En Ægtefælles Beføjelse til at raade over fast Ejendom eller over Rettighed, som dermed er ligestillet, skal, hvis Ejendommen er beliggende i en af Staterne, altid bedømmes efter Loven i denne Stat.

Artikel 4.

En Ægtepagt mellem Personer, som er og ved Ægteskabets Indgaaelse var Statsborgere i de kontraherende Stater, og som da bosatte sig i en af Staterne, skal i Henseende til Formen anses for gyldig i enhver af de kontraherende Stater, ikke blot naar den Lov, som efter Artikel 3 var bestemmende for Ægtefællernes Forme-forhold, er iagttaget, men ogsaa naar Ægtepagten opfylder Formforskrifterne i den Stat, hvor Parterne eller en af dem havde Statsborgerret.

Hver af Staterne kan gøre en Ægtepags Gyldighed overfor Trediemand betinget af, at den er tinglyst eller anmeldt til Retten overensstemmende med der gældende Lov.

Artikel 5.

Begæring om Bosondring mellem saadanne Ægtefæller, som omhandles i Artikel 4, afgøres i den Stat, hvor

nessään asettuivat asumaan. Jos molemmat puolisot sittemmin ovat asettuneet asumaan johonkin toiseen sopimusvaltioon, on tämän valtion lakia sovellettava, mikäli ei ole kysymys sitä ennen tehdyn oikeustoimen vaikutuksista.

Puolison oikeus vallita kiinteää tai siihen verrattavaa omaisuutta, joka on jossakin sopimusvaltiossa, määrätyy aina sen valtion lain mukaan.

4 artikla.

Sellaisten puolisoiden välinen avioehtosopimus, jotka ovat ja aviolittoon mensesään olivat jonkin sopimusvaltion kansalaisia sekä silloin asettuivat asumaan johonkin näistä valtioista, on, mitä muotoon tulee, katsottava päteväksi jokaisessa, sopimusvaltiossa, paitsi milloin se on tehty sen lain mukaisesti, jota 3 artiklan mukaan oli sovellettava puolisoiden varallisuussuhteisiin, myöskin jos se täyttää sen valtion muotomääräykset, jonka kansalaisia sopiskumpanit olivat tai toinen heistä oli.

Jokainen sopimusvaltio voi määräätä avioehtosopimukseen pätevyyden kolmatta henkilöä vastaan riippuvaksi siitä, että sopimus laillistaan sen lain mukaisesti.

5 artikla.

Hakemus pesäeron myötämisestä puolisoille, joita tarkoitetaan 4 artiklassa, otetaan tutkittavaksi siinä val-

skapets ingående togo hemvist. Hava båda makarna sedanmera tagit hemvist i en annan av staterna, skall den statens lag i stället vinna tillämpning, såvitt ej fråga är om verkan av rättshandling, som tidigare blivit företagen.

Makes behörighet att råda över fast egendom eller vad därmed är likställt skall, om egendomen är belägen i fördragsslutande stat, städse bedömas enligt lagen i den staten.

Artikel 4.

Äktenskapsförord mellan dem, som är och vid äktenskapets ingående varo medborgare i fördragsslutande stat samt då togo hemvist i sådan stat, skall i avseende å formen anses giltigt i envar av de fördragsslutande staterna, ej blott om det tillkommit i enlighet med den lag, som jämlikt artikel 3 var tillämplig å makarnas förmögenhetsförhållanden, utan jämväl om det uppfyller formföreskrifterna i stat, där kontrahenterna eller en av dem var medborgare.

Envar av staterna kan göra äktenskapsförords giltighet emot tredje man beroende av att förordet lagföljes enligt dess lag.

Artikel 5.

Ansökan om boskillnad mellan makar, som avses i artikel 4, upptages i den stat, där makarna hara hemvist.